
Od Redakcji

Pamiętnik Biblioteki Kórnickiej 5, 5-6

1955

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Zeszyt V *Pamiętnika Biblioteki Kórnickiej* ukazuje się w sześć lat po ostatnim zeszycie IV, a w trzy lata po śmierci ówczesnego redaktora prof. Stanisława Bodniaka. Treść zeszytu V była zestawiona i przygotowywana jeszcze przez Zmarłego. Materiały te częściowo zostały ogłoszone gdzie indziej, częściowo wykorzystujemy je w wydaniu obecnym. Niestety, nie znalazła się wśród nich rozprawka samego redaktora, projektowana przez Niego do tego numeru; nie wiadomo nawet, jaki miał być jej tytuł. Z luźnego zbioru pozostałych po nim materiałów naukowych także, poza jednym drobiazgiem, nic na razie wybrać nie było można. W miejsce nie przygotowanej rozprawki podajemy życiorys prof. Bodniaka przez niego samego napisany oraz jego referat o własnych pracach naukowych, aby wychodzący — pośmiertny — numer związać z Jego imieniem.

Prof. Stanisław Bodniak, zmarły nagle w Kórniku dnia 15 X 1952 r., długoletni dyrektor Biblioteki Kórnickiej i profesor Uniwersytetu Poznańskiego, znakomity uczyony, wnikliwy badacz, niestrudzony pracownik dochodził do swej wiedzy i swych stanowisk wyłącznie o własnych siłach i w ciągłym, ciężkim trudzie. Warunki, w jakich uczył się i kształcił, rzucają charakterystyczne światło na dolę rwącego się do nauki chłopskiego dziecka w przedwojennej Polsce. Obraz tej doli widzimy wyraźnie w życiorysie, noszącym znamiona doskonałego stylu autora i przedstawiającym sugestywnie niedostatki i tęsknoty dziecięce oraz zmaganie się, wytrwałość dążeń i siłę woli młodzieńczej.

Życiorys opracowany był w r. 1942 na życzenie tajnych władz uniwersyteckich w związku z przygotowaniem do przewodu habilitacyjnego. Redakcja tego życiorysu w rękopisie znajduje się w posiadaniu prof. Romana Pollaka. W r. 1945 prof. Bodniak poprzednią redakcję przerobił i rozszerzył opisem wypadków późniejszych. Niżej podany tekst pochodzi z r. 1945, znajdują się w nim jednak uzupełnienia dopisywane później. Ważniejsze różnice zachodzące między jednym a drugim opracowaniem partii wcześniejszej (do r. 1942) notujemy w przypisach. Zmarły Profesor pozostawił szereg cennych, odkrywczych prac naukowych, które ukazały się w druku, i bardzo znaczną ilość materiałów do prac zamierzonych, niestety prawie zupełnie nie opracowanych. Bibliografię prac

drukowanych zestawil i objaśnił sam ich autor na końcu zyciorysu wraz z planami na przyszłość, nadto ocenił je w osobnym referacie. Jest to najwymowniejsza ilustracja Jego życia, wypełnionego po brzegi, do ostatniej chwili, niezwykle ofiarną, nieustanną pracą, która wpływała, jak sam to określa: „z osobistych zainteresowań badawczych i z rzetelnej chęci służby nauce i społeczeństwu“ *.

Redakcja

* Obszerne wspomnienia o prof. Stanisławie Bodniaku, omawiające wyczerpująco jego działalność naukową i zawodową, ukazały się już wkrótce po Jego śmierci: H. Barycz, *Przegląd Zachodni*, nr 11—12, 1952; J. Grycz, *Przegląd Biblioteczny*, r. XX, 1952; K. Lepszy, *Kwartalnik Historyczny*, r. LX, nr 3, 1953; R. Pollak, *Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego*, r. XLV, 1952; L. Koczy, *Teki Historyczne*, Londyn, t. VI nr 1/2, 1953; M. Wajsblum, *Wiadomości*, Londyn, stycz. 1953.